

χειώσαν οι άγάτες κάποιας Νεράιδας μ' ένα γυνό των νεφών...

Ο κορυφαίος

... Τά χείλη μου έκάησαν κι' έλωσαν... Έκάηκαν κι' έλωσαν όπως ή λαμπάδα άπάνου από φέρετρο, πού οι μοιρολογίστρες κουραστήκανε να τραγουδάνε... Άκόμα τήν κλαίνε οι γλαυκές στά ψηλά κυλορίσια κι' έκόμα πενθούνε ταγέραστα τ'άστρα στύς θόλους τούς γαλανούς για τής Γλυκόξανθης τόν ξερημο θάνατο.

FINALE.

... Είχεν ή Γλυκόξανθη πλοκάμους, καθώς τό λυγρό χρυσάφι τών μύχιων τής γής και ή πνοή της άνθου άνάσασμα ήτανε, και ή πνοή της ευωδιαστός ζέφυρος χαϊδευτής ρόδων κι' άφρών ήταν. Χρόνια και χρόνια τού πύργου της τά κρουσάλλια κοίτονται βαθυθαμμένα άπ' τά χώματα πού ξεριξε τό σκεπάρι και τό φτυάρι τού χρόνου... Δυό μάτια, ένα στήθος και μιá κιθάρα φτίνουνε για τέτοιο θρηνο ;...

M. ΔΟΥΡΑΚΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Αί γυναίκες τὰ δίδουν όλα. Χρειάζεται μόνον νά ύπάρχη ή δύναμις εκείνη πού τὰ δίδει όλα— ή δύναμις τής άγάπης.

*

Μία ήσυχη ώρα! Η καρδιά κατ' αὐτήν λέγει περισσότερα άφ' όσα τὰ ήδύνατο νά όμολόγησῃ εις εβδομάδας, διότι κατ' αὐτάς ζῆ κανείς μόνον έξωτερικώς.

*

Η ώραיותרά άγάπη εἶνε εκείνη, πού δέν ξερεῖ κανείς διατί άγαπάται.

*

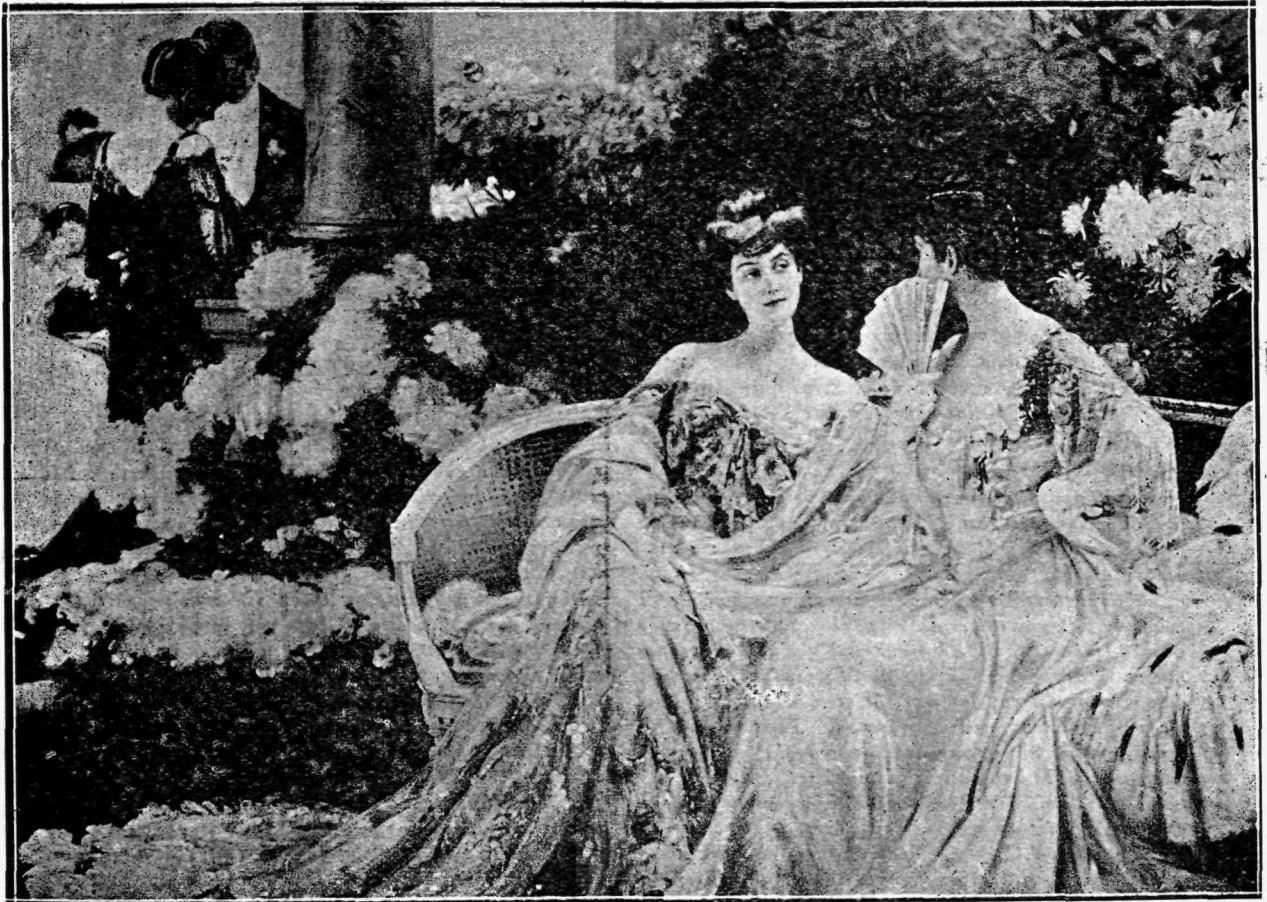
Τό κλειδί πρὸς τήν άγάπην εἶνε ή έμπιστοσύνη— Η άλυσίδα, με τήν όποίαν έένεις τήν άγάπην—ή εκτίμησις.

*

Η έργασία εἶνε τό καλλίτερον φάρμακον διὰ πληγωμένας ψυχάς—ή τό υγιέστερον ναρκωτικόν.

*

Ο πόθος χειροτερεύει τόν άνθρωπον.

D. Etcherverry

Αί έκμυστηρεύσεις